

en meget begrænset Anvendelse, saa har det forekommet Forslagsstillerne — i Overensstemmelse med mine Udtalelser ved Lovforslagets Indbringelse — at det var rigtigt i den Henseende dels at slaa fast paa en aldeles utvetydig Maade, hvorledes Udtrykket „i samme Ejendom“ skulde forstås, dels at saa Grænserne trufne lidt videre for Lovens Anvendelse, end de ifølge Administrationens Forstaaelse bleve trufne forrige Gang, og det er det, der tilsigtes ved det Endringsforslag, som vi have tilladt os at stille. Dette Endringsforslag gaar jo kun ud paa at slaa fast, at der ved „samme Ejendom“ skal forstås, at naar Ejendommen i Tiden mellem de to Pantstætninger ikke er bleven enten forøget eller formindsket med mere end $\frac{1}{10}$, beregnet for Landejendommens Vedkommende efter Hartkorn og for Købstadejendommens Vedkommende efter Areal, er det den samme Ejendom. Om Grænsen skulde være sat netop der, hvor vi have foreslaaet den sat, altsaa ved Forøgelse eller Formindskelse med $\frac{1}{10}$, derom kan der jo nok ogsaa være delte Meninger; at den ikke bør være trukken snævrere, haaber jeg, at alle kunne være enige om. Forslagsstillerne vilde i Grunden gerne have trukket den endnu videre, være gaaede til $\frac{1}{5}$ f. Ets. eller et andet Forholdstal, men vi have ikke turdet foreslaa at gaa videre end til $\frac{1}{10}$, idet vi have frygtet for, at vi ved at gaa højere vilde lægge alt for store Vanskeligheder i Vejen for Lovens Gennemførelse. Jeg vil nu haabe, at den højterede Finansminister maa kunne modtage den her foreslaaede Endring, og at det højterede Ting i saa Fald ogsaa vil vedtage den.

Jeg skal endnu kun tilføje, at jeg kan anbefale de Endringsforslag til Vedtagelse, som den højterede Finansminister har stillet. Som Finansministeren bemærkede, er det jo dels kun Redaktionsændringer, dels mindre væsentlige Realitetsændringer, som maa siges at være i god Overensstemmelse med Lovforslaget for øvrigt, og jeg kan derfor anbefale disse Endringsforslag.

Finansministeren (Lüttichau):

Ja, efter det af de ærede Forslagsstillere stillede Endringsforslags Natur og efter de Udtalelser, der nu fremkom fra den ærede Ordfører for dette Endringsforslag, kan jeg anbefale Endringsforslaget til Vedtagelse. Naar den ærede Ordfører udtalte, at man var gaaet noget strengt frem ved Fortolkningen af Loven ved dens Anvendelse — jeg mener dermed den Lov, som gjaldt den Gang, Loven af 1ste April 1887, med dens senere Forlængelse i Henhold til en anden senere

gIVEN Lov — kan jeg jo til en vis Grad bekræfte, at der er anvendt Strenghed. Men jeg kan heller ikke andet end give det Bifald, at man, naar der, som her, forelaa en Undtagelseslov, gik strengt til Værks og forvarede Statskassens Lærv ved en strikte Anvendelse af Lovbestemmelserne. Det viste sig jo ogsaa, at det var i meget saa Tilfælde, at vedkommende Debitorer, der sølte sig brøstholdne, gik til Rettergang; saa vidt mig bekendt kom der ingen Sager i den Anledning for Højesteret, og der faldt kun saa Domme i første Instans. Naar nu de ærede Forslagsstillere paa et enkelt Punkt og netop paa det Punkt, hvor der var flest Fortolkninger oppe og altsaa opstod flest Stridigheder angaaende Fortolkningen af den tidligere Lovs Bestemmelser, tage Sigte paa at udelukke de Tvivl, der især være oppe, kan jeg ikke andet fra mit Standpunkt end billige en saadan Betrævelse, og det forekommer mig ogsaa, at den Affattelse, Endringsforslaget har faaet, er egnet til at fjerne Tvivlene. Med Hensyn til den Størrelse, det Procenttal, der er stillet op som det, der skulde drage Grænseskillet med Hensyn til dels Forøgelse af og dels Formindskelse af vedkommende Pant for derved at accentuere, om Ejendommen kan siges at være den samme eller at have undergaaet en Forandring, der vil have Indflydelse med Hensyn til Lovens Anvendelse, kan jeg ikke sige andet, end at jeg her, hvor de ærede Forslagsstillere have opstillet 10 pCt., dels af Hartkornet, dels af Arealet, hellere kunde have set opstillet f. Ets. 5 pCt., som jeg vilde finde var tilstrækkeligt, men paa den anden Side har jeg ikke saa store Betæneligheder ved det af Forslagsstillerne opstillede Skelnemærke af 10 pCt., at jeg deraf skulde finde Anledning til siden at stille ny Endringer eller til at forudsige, at jeg vil søge en Endring gennemført om Nedsættelse paa dette Omraade. Jeg vil indrømme, at det er vanskeligt netop der at træffe den rette Grænse, den rette Procent, og jeg vil altsaa foreløbig erklære mig tilfreds med, hvad her er opstillet, 10 pCt. enten af Hartkornet eller af Arealet. Det er vistnok ikke let med Hensyn til Købstadejendomme at finde noget andet passende Kriterium end netop Arealet, og det har ogsaa vist sig ved en Dom, der blev fældet i en Sag, der vedrørte en pantsat Ejendom her paa Njebenhavns Grund, hvor det netop var det, der tvivlede om, hvorvidt Tillæg af nyt Areal kunde hindre Loven fra at komme til Anvendelse, idet man kunde sige, at det var blevet en ny Ejendom derved, at der var blevet lagt et nyt Areal til. Der blev alt-